

det gif ned til et vist Beløb, skulde der slet ikke tages Hensyn dertil. For at see, hvorledes det vilde stille sig i Virkeligheden har jeg ladet mig opgive Forholdet i 4 Præstefald, der ere tagne ud ganske paa Slump. Siby i Sjælland indeholder 491 Tdr. Hartkorn, har en Dvægtiende af 80 Rd., der ville altsaa Eiendomme paa 3 Skjæpper Hartkorn blive frie, dersom det omhandlede Forslag vedtages. Søllerø i Fyen har 225 Tdr. Hartkorn, Dvægtienden er 25 Rd., der ville Eiendomme paa $4\frac{1}{2}$ Skjæpper Hartkorn blive frie. Als i Viborg har 224 Tdr. Hartkorn, Dvægtienden er 17 Rd. og $\frac{3}{4}$ Eiendomme paa $6\frac{1}{4}$ Skjæpper blive frie. Gjording i Ribe Amt har 221 Tdr. Hartkorn, Dvægtienden er 11 Rd. og Eiendomme paa $9\frac{1}{2}$ Skjæpper vilde blive frie. Det vil saaledes let sees, at det kan komme til at falde tilfældig paa ganske enkelte Eiendomme, der findes i Sognet. Det er Grunden til, at man heller ikke kunde gaae den Vej, som man forøvrigt maa ansee for at være den rigtige og som er antydet af den ærede Ordfører. Derfor mener jeg fremdeles at burde bringe til fornyet Overveelse for det ærede Landsting, om det dog ikke vilde være rigtigt netop at overlade det til et Skjøn. Det vil slet ikke være vanskeligt under den Forhandling, der finder Sted, at sige: Her i dette Sogn ere de og de Eiendomme, hvor Tillæg i Reglen har fundet Sted og maa antages at ville finde Sted, og saa at undtage dem. Jeg troer, at efter alle foreliggende Omstændigheder vil det være umuligt at træffe en fast Bestemmelse, hvorved man kan undgaae et Skjøn, og at man derfor bør lade denne Commission for hvert enkelt Tilfælde i hvert enkelt Sogn afgjøre, hvilke Eiendomme der bør undtages fra Paaligningen.

Strøm: Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Ordfører, har jeg ogsaa gjort en lille Overregning med Hensyn til, hvorledes Forholdet vilde stille sig i mit eget Pastorat, og det stemmer nogenlunde med, hvad der af den ærede Minister er opgivet, idet efter denne Beregning alle Steder paa en 6—7 Skpr. Hartkorn blive frie for Afgiften. Altsaa det troer jeg ikke man kan gaae

ind paa. Jeg kan heller ikke godt stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Minister. Rigtig nok troer jeg ikke, at den Grund slaar til, som blev angiven af den ærede Ordfører, naar han sagde, at Beløbet for Ydelsene i § 1, om det blev meget smaat, kunde forenes med dem i § 2, idet disse ere af en anden Slags og i mange Pastorater kun ydes af enkelte Gaarde eller Steder; men Aarsagen, hvorfor jeg ikke kan stemme for Ændringsforslaget, er den, at det er temmelig ubestemt og vil give Commissionen endeel mere Bryderi og Arbejde, end der behøves, og dernæst, at det forekommer mig, at den Sag, der skal ordnes, er i den Grad ubetydelig, at den ikke trænger til en saadan Ordning gennem en Lovbestemmelse. Jeg vil ikke her lægge Vægt paa, at dog enhver lille Eiendom paa Landet kan have bidraget Noget til den Tiende, som omhandles i § 1, nemlig med Hensyn til Biværne, men selv om det ikke er Tilfældet, vilde det blive en reen forsvindende Størrelse, der vilde blive tagen af saadanne Eiendomme, hvor der kun undtagelsesviis finder Tillæg Sted. Jeg antager, at den høitærede Minister tænker paa saadanne Steder, der have f. Ex. lidt Havejord, men deres Bidrag bliver for aldeles Intet at regne. Holder jeg mig til Forholdene i mit eget Pastorat, vil der falde høist 8 f eller maastee kun 6—7 f paa 1 Td. Hartkorn; det er neppe 1 f. pr. Skjæppe Hartkorn, og da der er saadanne smaa Boliger, som have 1 Tjerdinglar, $\frac{1}{2}$ Tjerdinglar, ja endog $\frac{1}{2}$ Tjerdinglar, vil det blive saa forsvindende Brøker, at jeg ikke troer, at man vil medregne det, saaledes som det ogsaa er Praxis ved andre Bidrag. Men opstaer der først Spørgsmaal om, hvilke der skal medtages og hvilke ikke, bliver det let et ligesaa stort Arbejde for Commissionen som alt det Øvrige. Derfor troer jeg, at man ganske rolig kan vedtage § 1, som den blev vedtagen ved anden Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er netop en af Grundene, hvorfor jeg er af den modsatte Mening af den ærede Landstingsmand, nemlig at man ved at medtage disse smaa Eiendomme faaer ganske smaa Størrelser. Gaer man f.